

PROBLEMA FAPTULUI DE A ÎMPĂRȚI

Don Hyun

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Cranț, cranț, cranț. Andrew și-a înghițit floricele de porumb și a luat un alt pumn.

Fratele lui mai mare, Caleb, s-a aruncat pe canapeaua de lângă el. „Hei, pot să iau?”

Andrew nu și-a luat ochii de la televizor. „Nu.”
„O, haide. Poți să împarți.”

Caleb s-a întins după bol, dar Andrew l-a smuls.

„Nu! Ți-am spus deja. Nu întreba din nou!”
„Bine!” Caleb s-a ridicat și a părăsit camera.

A doua zi, Andrew s-a dus în bucătărie. Caleb făcea sushi cu orez, alge și carne de porc de la conservă.

Lui Andrew îi ploua în gură. „Pot să iau?”
„Nu”, a spus Caleb.

Acest lucru l-a înfuriat foarte tare pe Andrew. A fugit jos să-i spună tatălui său.

„De ce este Caleb atât de egoist?”, a întrebat el.
Tata s-a încruntat. „Am văzut ieri că nu doreai să împarți floricele tale de porumb. De ce ar trebui Caleb să împartă cu tine după ce tu nu ai împărțit?”
„Pentru că este fratele meu!”, a spus Andrew.
„Atunci, tu de ce nu ai împărțit?”

„Nici el nu împarte niciodată cu mine! Pe lângă aceasta, eu le-am făcut pentru mine, nu pentru el”, a spus Andrew. Dar se simțea puțin rău. Poate că a fost răutăcios din partea lui să nu împartă.

„Știai că, în Coreea, faptul de a împarți este cu adevărat important?”, a întrebat tata. Familia lui Andrew era din Coreea. „Faptul de a împarți este un mod de a arăta cuiva că îți pasă de el. Așadar, dacă nu împarți, este ca și cum ai spune că nu îți pasă de el.”

„Dar mie *chiar* îmi pasă de Caleb.”

Andrew s-a gândit la ce ar putea face Isus. El și-a adus aminte cum i-a iubit Isus pe toți – chiar și pe cei care nu erau buni cu El.

„Cred că voi împarți mâine cu Caleb și voi vedea ce se va întâmpla”, i-a spus el tatălui.

Tata a zâmbit. „Cred că este o idee foarte bună.”

În acea seară, când Andrew s-a dus la culcare, s-a gândit la alte lucruri frumoase pe care le putea face pentru Caleb. Era entuziasmat să înceapă să împartă!

În dimineața următoare, Andrew s-a trezit surprins. Caleb pregătise micul dejun doar pentru el!

„Tata a vorbit cu mine despre faptul de a împarți”, a spus Caleb. „Vreau să fac mai bine. Așa că am făcut acest lucru pentru tine.”

„Mulțumesc!”, a spus Andrew. „Și eu vreau să fiu mai bun!”

Mai târziu, în acea zi, Andrew și Caleb s-au uitat la un film. Andrew l-a lăsat pe Caleb să aleagă filmul. Apoi, a făcut câteva floricele de porumb doar pentru Caleb! S-a uitat în bol. A fost ca și cum floricelele spuneau: „MĂNÂNCĂ-NE!”. Dar Andrew nu a luat nimic. El i-a dat lui Caleb bolul și a spus: „Totul este pentru tine. Îmi pare rău că nu am împărțit înainte.”

Andrew a împărțit cu Caleb toată săptămâna. L-a lăsat pe Caleb să-i citească din cărțile lui. L-a lăsat pe Caleb să se folosească de cariocile lui. L-a lăsat pe Caleb să se joace cu jucăria lui preferată. I-a oferit lui Caleb o șansă în plus când se jucau un joc.

Cu cât Andrew împărțea mai mult cu Caleb, cu atât Caleb împărțea mai mult cu el! În scurt timp, făceau lucruri frumoase unul pentru altul tot timpul. Andrew știa că Tatăl Ceresc îl ajuta să împartă cu fratele lui. Andrew nu era perfect ca Isus, dar încerca să fie mai asemănător Lui în fiecare zi. ●

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

ILUSTRATE DE ADAM HOWLING

